

ORACIÓ

Oh Déu, que per mediació de la Verge Santíssima atorgàreu a sant Josepmaria, sacerdot, gràcies innombrables, escollint-lo com a instrument fidelíssim per fundar l'Opus Dei, camí de santificació en el treball professional i en l'acompliment dels deures ordinaris del cristià: feu que jo sàpiga també convertir tots els moments i circumstàncies de la meua vida en ocasió d'estimar-vos, i de servir amb alegria i amb senzillesa l'Església, el Sant Pare i les ànimes, il·luminant els camins de la terra amb la lluminària de la fe i de l'amor. Concediu-me per la intercessió de sant Josepmaria el favor que us demano... (demani's). Així sia.

Parenostre, Avemaria, Glòria.

Aquest butlletí es distribueix gratuïtament.

Si voleu rebre'l podeu demanar-lo a:

Prelatura de l'Opus Dei, Oficina per a les Causes dels Sants, carrer Diego de León, 14, 28006 Madrid.

Si desitgeu ajudar amb almoines a les despeses d'edició d'aquesta publicació, podeu enviar els donatius a:

Prelatura de l'Opus Dei, Oficina per a les Causes dels Sants, per gir postal o per transferència al c/c número 0182-4017-57-0018820005, del BBVA, agència urbana del carrer Diego de León, 16, 28006 Madrid.

De conformitat amb la legislació sobre protecció de les dades personals, es garanteix la possibilitat de demanar la cancel·lació del propi nom en l'adreça del Butlletí, enviant un correu electrònic a ocs@opusdei.es, o bé per correu postal a: **Prelatura de l'Opus Dei, Oficina per a les Causes dels Sants**, carrer Diego de León, 14, 28006 Madrid.

En cas de no trobar el destinatari, retorneu-lo al remitent.

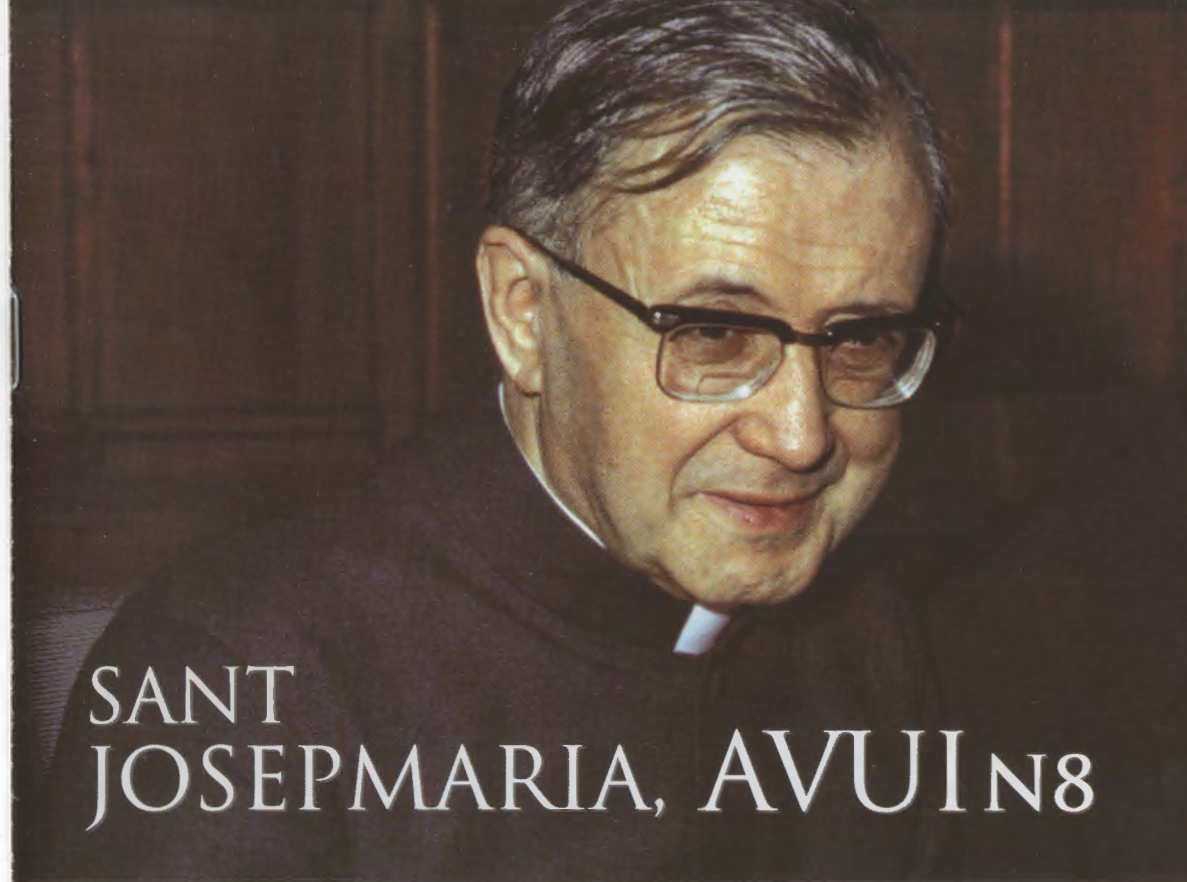
Aquest butlletí es distribueix d'acord amb la legislació vigent.

Director responsable: José Carlos Martín de la Hoz

Imprimitur: +Mons. Xavier Echevarría, prelat de l'Opus Dei

Idea gràfica-maquetació: GPI/Editcom, Barcelona
 Imprenta: Durero Packaging, S.A.U., Manresa
 Dip. Leg.: B.42418-2009.

Fotografia portada: Sant Josepmaria, març 1971. Roma.

SANT JOSEPMARIA, AVUI N8

FORMAR-SE I FORMAR EN LA FE

«¡Que n'és, de bonica, la nostra Fe Catòlica! —Dóna solució a totes les nostres ansietats, i aquieta l'enteniment i omple el cor d'esperança.»

Sant Josepmaria ESCRIVÀ, *Camí*, ed. Albada, Terrassa, 2010, n. 582.

RECORDS

Selecció de records de persones que van conèixer sant Josepmaria i textos de la seva predicació oral i escrita que transmeten els seus ensenyaments i experiència íntima sobre la fe cristiana.

BENET XVI

Convoca un *Any de la Fe* coincidint amb el 50 aniversari del Vaticà II.

FAVORS

Relats de persones que acudeixen a sant Josepmaria.

Butlletí de l'Oficina per a les Causes dels Sants. Prelatura de l'Opus Dei.
 N. 79 • Any 31
 Juliol 2012

«Seria una falsa caritat, (...) cedir en qüestions de fe. «Fortes in fide» —forts en la fe, fermes, com ho exigeix Sant Pere. —No és fanatisme, sinó senzillament viure la fe: no comporta desamor per a ningú. Cedim en tot allò que és accidental, però en la fe no es pot cedir; no podem donar l'oli de les nostres llànties, perquè després ve l'Espòs i les troba apagades.»

Sant Josep Maria ESCRIVÀ, *Foja*, ed. Rialp, Barcelona-Madrid, 1992, n. 131.

ESTIMAR L'ESGLÉSIA

«La fe no és tan sols per predicar-la, sinó que és especialment per practicar-la. Potser sovint ens mancaran les forces. Aleshores —i tornem al Sant Evangeli—, capteniu-vos com aquell pare del noi llunàtic. S'interessava per la salvació del seu fill, esperava que Crist el guariria, bé que no acaba de creure en tanta felicitat. I Jesús, que sempre demana fe, coneixent les perplexitats d'aquella ànima, li avança: si pots creure, tot és possible al qui creu (*Mc 9,22*). Tot és possible: omnipotents! Però amb fe. Aquell home sent que la seva fe vacil·la, té por que aquesta escassetat de confiança privi que el seu fill recobri la salut. I plora. No ens ha de fer vergonya, aquest plor: és fruit de l'amor de Déu, de l'oració contrita, de la humilitat. I el pare del minyó, fet una mar de llàgrimes, exclamà: Oh, Senyor! jo crec! ajudeu la meva incredulitat (*Mc 9,23*).»

Sant Josep Maria ESCRIVÀ, *Amics de Déu*, ed. Rialp, Madrid, 1990, n. 204.

FOTO/ESCUPTURA DE SANT JOSEPMARIA A L'EXTERIOR DE LA BASÍLICA DE SANT PERE DEL VATICÀ I L'ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANT JOSEPMARIA A BARBASTRE.

CADA HOME COOPERA LLIUREMENT EN LA REDEMPCIÓ

«Permeteu-me que conti un esdeveniment de la meua vida personal, que tingué lloc ja fa molts anys. Un dia, un amic de bon cor, però que no tenia fe, em va dir, mentre assenyalava un mapa-mundi: miri, de nord a sud i d'est a oest. Què vols que miri? li vaig demanar. La seva resposta fou: el fracàs de Crist. Tants de segles mirant de ficar en la vida dels homes la seva doctrina, i vegi'n els resultats. En un primer moment em vaig omplir de tristesa: és un gran dolor, en efecte, considerar que són molts els qui encara no coneixen el Senyor i que, entre els qui el coneixen, també són molts els qui viuen com si no el coneguessin.

Aquesta sensació, però, només va durar un instant, per deixar pas a l'amor i a l'agraïment, perquè Jesús sempre ha volgut fer cada home cooperador lliure de la seva obra redemptora. No ha fracassat: la seva doctrina i la seva vida fecunden el món continuament. La redempció, que Ell porta a terme, es suficient i sobreabundosa. Déu no vol esclaus, sinó fills, i respecta la nostra llibertat. La salvació continua i nosaltres hi participem: és voluntat de Crist —segons les fortes paraules de sant Pau— que acomplim en la nostra carn, en la nostra vida, allò que manca a la seva Passió, *pro Corpore eius, quod est Ecclesia*, en benefici del seu cos, que és l'Església (Cf. *Col I, 24*).»

Sant Josep Maria ESCRIVÀ, *És Crist que passa*, ed. Rialp, Barcelona-Madrid, 1989, n. 129.

FOTOS/PINTURA DE SANT JOSEPMARIA SOBRE EL PAISATGE DE L'ESGLÉSIA DE PALLEROLS DE RIALB DE X. CABANACH. PLACA IDENTIFICATIVA DE LA CASA FAMILIAR DELS ALBÀS A FONZ.

«M'heu sentit dir tantes vegades que el major enemic de Crist i de l'Església és la ignorància, i que, per això, tenim obligació de formar-nos, de conèixer la doctrina, de forma que puguem donar-la.»

Apunts d'una meditació 4-II-1962. Vid. *Vida cotidiana y santidad en la enseñanza de San Josemaría*, Tom II, pàg. 351, nt 216.

«Diuen de la primera residència d'estudiants que sant Josepmaria, a última hora de la tarda, quan tornava de confessar o de visitar malalts, o de donar classes, es trobava el despatx i les altres habitacions ocupades per estudiants. Tot i sentir-se baldat pel cansament, se sobreposava. I, refugiant-se a la cuina del pis, es preparava per rebre els joves en confiança i sentir confessions. Tants eren els penitents que desfilaven per allà que, fent broma, deia que aquella cuina era tota una catedral.»

Andrés VÁZQUEZ DE PRADA, *El Fundador del Opus Dei*, Tom I, ed. Rialp, Madrid 1997, pàg. 509.

FORMAR-SE I FORMAR EN LA FE

«Al Fundador de l'Obra no li interessava organitzar una xarxa de residències o centres educatius, sinó que buscava diferents maneres de formar persones perquè duguessin la tasca apostòlica als llocs on es movia cadascú. Des del principi, es va proposar, amb aquests instruments, proporcionar formació a les ànimes, de manera que actuessin com a ferment. Somiava amb una irradiació capil·lar de la vida cristiana, a través de l'amistat. En poques paraules, veia en aquests centres mitjans per difondre la doctrina i la pràctica de la fe.»

(...)

«Des del principi, mai no va deixar d'impartir un mitjà de formació, encara que el nombre de participants es reduís a un de sol. (...) I va recomanar sempre aquesta norma de conducta a l'Opus Dei: "no es deixa de donar cap classe, no es deixa de tenir cap cercle, no es deixa d'impartir cap curs de recés espiritual o un recés, encara que els participants quedin reduïts a una sola persona, tenint molt en compte que el Senyor ha donat tota la seva Sang per cada ànima.»

Javier ECHEVARRÍA, *Memoria del Beato Josemaría Escrivá*. ed. Rialp, Madrid 2002, pàg. 66 i 283.

FOTO/SANT JOSEPMARIA DURANT LES PARAULES DE BENVINGUDA A PAU VI A LA VISITA AL CENTRE ELIS DE ROMA EL 1965.

PAU VI AL CENTRE ELIS

«Encara tinc fresc a la memòria el record d'aquella visita de Pau VI al Centre Elis el 21 de novembre de 1965, dia de la seva inauguració. Els edificis que s'alcen en el barri popular romà del Tiburtino nasqueren per iniciativa de Joan XXIII, (...) a la creació d'una obra social a Roma, i confià el projecte, la realització i la gestió, a l'Opus Dei. D'aquí sorgir una estructura polivalent, composta d'una residència per a estudiants obrers, un centre de formació professional amb diversos programes d'especialització tècnica i artesanal, una biblioteca, un centre esportiu i una escola amb totes les activitats necessàries per a la promoció de la dona. Al costat de l'Elis hi ha l'església parroquial de San Giovanni Battista al Collatino, encomanada a sacerdots de l'Opus Dei. El Papa s'entretingué en la visita més temps del previst. Celebrà la Santa Missa, beneí una imatge de la Mare de Déu destinada a la Universitat de Navarra, i visità detingudament els locals del centre. En acabar abraçà el Fundador i, visiblement emocionat, exclamà: "Aquí tot és Opus Dei". Fou un signe de gran consideració vers l'Obra i el Pare, sobretot tenint en compte que en aquell moment les visites del Pontífex eren molt escasses, i Pau VI volgué que la inauguració de l'Elis es fixés durant la fase final del Vaticà II, per tal de facilitar així la participació de molts pares conciliars en la cerimònia, com de fet succeí.»

Álvaro DEL PORTILLO, *Entrevista sobre el fundador de l'Opus Dei*, Edicions del Drac, Barcelona, 1993, pàg. 18-19.

«José Luis Múzquiz (un dels tres primers sacerdots de l'Obra) sabia que Déu el cridava a lliurar la vida a Ell i a l'Església dins l'Opus Dei. Estava convençut que els membres de l'Opus Dei, com deia Escrivà, no eren només "ànimes que s'uneixen a unes altres ànimes, per fer una cosa bona. Això és molt ..., però és poc. Som apòstols que complim un manament imperatiu de Crist"».

John COVERDALE, *Echando raíces*, ed. Rialp, Madrid 2011.

FOTO/PAU VI BENEIX ALGUNES JOVES DURANT LA VISITA AL CENTRE ELIS.

Benet XVI ha convocat un *Any de la fe* que començarà l'11 d'octubre de 2012, en el cinquantè aniversari de l'obertura del Concili Vaticà II i acabarà en la solemnitat de Jesucrist Rei de l'Univers, el 24 de novembre de 2013. Aquest *Any de la fe* es presenta com una oportunitat d'aprofundir en la paraula de Déu, transmesa fidelment per l'Església i en l'Eucaristia, d'aquesta manera els cristians podem donar amb la nostra paraula i el testimoni de la nostra vida un missatge creïble en la nova evangelització a la qual crida contínuament el Papa.

EL PAPA CRIDA CADA CRISTIÀ A REDESCOBRIR EL CAMÍ DE LA FE

«Des del començament del meu ministeri com a successor de Pere, he recordat l'exigència de redescobrir el camí de la fe per a il·luminar de manera cada cop més clara l'alegria i l'entusiasme renovat de l'encontre amb Crist. En l'homilia de la santa missa d'inici del Pontificat deia: "L'Església en el seu conjunt, i en ella els seus pastors, com Crist han de posar-se en camí per a rescatar els homes del desert i conduir-los al lloc de la vida, cap a l'amistat amb el Fill de Déu, cap aquell que ens dona la vida, i la vida en plenitud." Passa avui ben sovint que els cristians es preocupen molt per les conseqüències socials, culturals i polítiques del seu compromís, al mateix temps que continuen considerant la fe com un pressupòsit obvi de la vida comuna. De fet, aquest pressupòsit no sols no apareix com a tal, sinó que fins i tot ben sovint és negat. Mentre que en el passat era possible reconèixer un teixit cultural unitari, àmpliament acceptat en la seva referència al contingut de la fe i als valors inspirats per ella, avui no sembla que sigui ja així en vastos sectors de la societat, a causa d'una crisi profunda de fe que afecta moltes persones.»

BENET XVI, *Porta fidei*, n. 2.

FOTO/BENET XVI AMB ALGUNES FAMÍLIES A LA SEU DE LA NUNCIATURA A MADRID, ELS DIES DE LA JMJ D'AGOST DE 2011.

EL CONCILI VATICÀ II HA DE SER GUIA I FORÇA PER A LA RENOVACIÓ DE L'ESGLÉSIA

«He pensat que iniciar l'*Any de la fe* coincidint amb el cinquantenari de l'obertura del concili Vaticà II pot ser una ocasió propícia per a comprendre que els textos deixats en herència pels Pares conciliars, segons les paraules del beat Joan Pau II, "no perden el seu valor ni el seu esplendor. Cal llegir-los de manera apropiada i que siguin coneguts i assimilats com a textos qualificats i normatius del Magisteri, dins la tradició de l'Església. [...] Sento més que mai el deure d'indicar el Concili com la gran gràcia de què l'Església s'ha beneficiat en el segle XX. Amb el Concili se'ns ha ofert una brúixola segura per a orientar-nos en el camí del segle que comença". Jo també vull reafirmar amb força el que vaig dir referent al Concili pocs mesos després de la meua elecció com a successor de Pere: "Si el llegim i acollim guiats per una hermenèutica correcta, pot ser i arribar a ser cada cop més una gran força per a la renovació sempre necessària de l'Església."»

BENET XVI, *Porta fidei*, n. 5.

«El 14 de setembre de 1965 s'iniciava l'últim tram del Concili Vaticà II. Als pocs dies, el 4 d'octubre, Pau VI dirigia la paraula a les Nacions Unides. De tornada a Roma va promulgar diversos Decrets i Declaracions. El procés conciliar s'acabava, i, abans que apareguessin els últims documents, el fundador exhortava els seus perquè tanquessin files al voltant del Pontífex Romà. "Estigueu molt a prop del Pontífex Romà, *il dolce Cristo in terra*: seguiu al dia els seus ensenyaments, mediteu-los en la vostra pregària, defenseu-los amb la vostra paraula i la vostra ploma."»

Andrés VÁZQUEZ DE PRADA, *El fundador del Opus Dei*, Tom III, ed. Rialp, Madrid 1997, pàg. 494-495.

FAVORS

EL VA AJUDAR A VIURE LA FE AMB COHERÈNCIA

Fa uns anys, un dels meus germans va marxar de cooperant a un país de l'Àfrica. Allí va conèixer una noia d'origen xinès. Quan van tornar d'aquell país, van anar a viure junts. En un viatge vaig tenir l'oportunitat de parlar-hi. Em va escoltar, però finalment em va dir que no tenien intenció de casar-se i tampoc volien fills. Els motius que adduïa eren que no volia obligar-la a ella, que no era creient, i que a més no ho veia necessari perquè ells es respectaven més que molts matrimonis catòlics que es portaven malament i donaven mal exemple.

Veient-lo tan tancat, vaig començar a encomanar-ho al nostre Pare i vaig deixar l'assumptes a les seves mans. Al cap d'un any o poc més, em va trucar un dia per anunciar les seves noces. En preguntar-li pel canvi d'opinió em va respondre que al cap i a la fi ell s'havia educat en un ambient catòlic i ella ja no s'oposava a formalitzar la seva relació. Van haver de resoldre bastants tràmits per a dur a terme un matrimoni amb disparitat de culte, tant al nostre país, com al país on ella ha crescut. Vaig témer que això els dissuadís, però no va ser així. Els va casar el meu germà sacerdot.

Després han tingut dos fills que van batejar i porten a un col·legi religiós. El més gran acaba de fer la Primera Comunió. Només falta que Déu concedeixi la fe a la meua cunyada, per qui continuo demanant. Ha resultat ser una excel·lent persona, esposa i mare.

M. P. L. (Espanya)

FAVORS GRANS I PETITS

Tinc molta devoció a sant Josepmaria, amb freqüència li encomano assumptes de diversa categoria i he comprovat amb quina diligència m'ajuda. En aquesta ocasió volia explicar un d'aquests favors.

Cada any he d'anar una setmana a un petit poble on a penes queda gent. Jo acostumo assistir a la santa missa cada dia. Com que veia molt difícil poder fer-ho al poble -ja que el sacerdot que l'atén s'encarrega de diversos llogarets més- i tampoc podia acostar-me a un altre lloc, vaig preparar el terreny resant-li a sant Josepmaria una novena que vaig començar 9 dies abans del viatge. Quan vaig arribar i em vaig acostar a saludar el sacerdot, em va dir que aquest any a causa de diverses circum-

stàncies podria celebrar cada dia al poble. Agraïxo a sant Josepmaria no haver-me quedat cap dia sense missa.

M. M. V. (Espanya)

NADAL ACCIDENTAT

Els meus pares estaven celebrant el Nadal a la ciutat, a casa de la meua germana. Quan van decidir emprendre el camí de tornada, en direcció a la casa de la muntanya, es va desencadenar una gran tempesta. A meitat del camí se'ls va parar el cotxe i van decidir deixar-lo allí i pujar amb algú que els recollís i els acostés a la casa.

L'endemà el van anar a buscar i el van trobar destrossat. Més tard es van assabentar que algú hi havia xocat i els havia denunciat a ells com a culpables. I que començarien a ferlos un judici. Quan me'n vaig assabentar, ho vaig encomanar ràpidament al nostre Pare. Quan el meu pare va anar a l'agència de l'assegurança del cotxe, es va trobar amb una senyora del seu poble que es va oferir a ajudar-lo i els ho va solucionar tot; a més, els van indemnitzar amb 500 dòlars.

J. M. (Líban)

VA SORTIR ENDAVANT

El mes d'agost va néixer la Maria per cesària programada amb sis mesos i quatre dies de vida de gestació; pesava 36 grams. Des del primer moment vam posar la seva vida en mans de sant Josepmaria i diàriament li resàvem. La Maria va estar 46 dies a la UCIP i 44 dies a la planta de nounats. La seva evolució ha estat tot un miracle ja que avui pesa 4.200 grams i està perfectament bé, per la qual cosa volíem agrair a sant Josepmaria les gràcies que li ha concedit.

La nostra filla es diu Maria i estem molt feliços ja que és una benedicció de Déu.

E. R. M. (Espanya)

UN ÀNGEL CAIGUT DEL CEL

Tinc una filla de 40 anys que, després de diversos intents, va aconseguir quedar en estat amb la consegüent alegria de tota la família. Aproximadament al quart mes d'embaràs li van fer un Screening, prova que pot indicar un alt risc de tenir certes anomalies congènites i genètiques; el resultat provisional va indicar un 90% de probabili-

tats de tenir un fill amb síndrome de Down. El primer que vaig fer va ser demanar a sant Josepmaria que tot anés bé. A la mare van haver de fer-li una cesària al setè mes d'embaràs per un problema del cordó umbilical. El petit es va passar gairebé un mes a la incubadora, però actualment és l'àngel més bell que tenim a la família i està creixent amb

tota normalitat. Estimat sant, moltes gràcies.

G. S. (Espanya)

FAVORS

L'ACOMIADAMENT DE LA MEVA DONA

A cabàvem de comprar una casa, donada l'opunitat única que se'ns havia presentat, i fa dos mesos que ens hi hem traslladat.

Els nostres càlculs consistien a donar-nos un termini raonable per a la venda de la que havíem deixat i així fer front al nou préstec hipotecari. El temps transcorria i el termini superava la nostra expectativa, més d'un any atenent trucades telefòniques i visites dels que es mostraven més interessats

que no quallaven en una decisió de compra.

La meva dona treballava en una empresa informàtica per a l'administració i després de dotze anys, coincidint amb aquest moment crític, li comunicuen l'acomiadament. Perdíem tot el que ens havia costat anys d'esforços; vaig resar a sant Josepmaria Escrivà perquè intercedís en favor nostre.

Va posar el seu perfil professional a Internet i la van cridar

de l'empresa que va aconseguir els contractes amb l'administració que no havia aconseguit aquella en què la van acomiadar, no va arribar a percebre més de vint dies de subsidi d'atur.

Seguim en l'esforç d'aconseguir sortir de la situació apurada en què vam entrar però vivim dignament amb els nostres cinc fills.

C. A. (Espanya)

GRÀCIES PELS FAVORS DIARIS

Desitjo compartir l'última gràcia rebuda amb l'ajut de sant Josepmaria. En realitat els petits miracles i no per això deixen de ser importants en què es veu la mà de sant Josepmaria són quotidians. Cada dia reso la novena del treball. Demano pels familiars i coneguts i per tots els que estan sense feina i també pels familiars coneguts i tots els que sí que tenen feina perquè uns en trobin i perquè tots la converteixin en un mitjà de servir Déu i el proïsme.

Avui un familiar m'ha comunicat que li han concedit un treball que estava desitjant que li confirmessin. És una feina eventual de molt pocs dies, gairebé sense remuneració, però molt important per al seu futur. Es troba en una situació on tot sembla sortir-li malament. És una persona treballadora i amb una alta qualificació però la crisi econòmica l'ha afectat.

Això no té a veure amb el que sempre ha treballat però és un altre camí que li agrada i que pot ser una sortida; per això la importància, encara que sigui per pocs dies i sense sou. Era gairebé impossible que pogués aconseguir-ho perquè són molt pocs els que hi poden assistir i no és del gremi, tot i que vol encarrilar per aquest camí la seva vida professional; per això és tan important.

Gràcies, sant Josepmaria. Gràcies pel teu acompanyament diari. Gràcies per cuidar la meva família. Gràcies per ajudar tanta persona desemparada. Gràcies per tantes i tantes coses.

M. A. (Espanya)

DOS FAVORS EN UN

Després d'obtenir el meu títol universitari, em vaig posar a buscar la primera feina. El procés era difícil ja que pateixo una salut una mica delicada. De fet, bastants sol·licituds d'ocupació han fracassat, situació que em deixava sense esperances i amb una certa enveja de la vida que portaven els altres ...

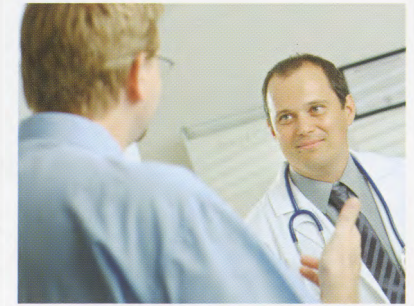
No obstant això, gràcies al fet que la meva xicota m'anima, vaig començar a demanar un lloc de treball, per la intercessió de sant Josepmaria. Vaig començar a insistir en la pregaria per aconseguir una feina adequada i així poder contribuir econòmicament a la meva família. Dos dies després vaig rebre una cita per a una

entrevista de treball en un banc.

Em van cridar per a un examen mèdic previ.

Vaig seguir resant la novena; resava cada dia, abans d'esmorzar. Uns dies després, l'encarregat de recursos humans del banc em va tornar a cridar: volien estudiar el cas una mica més pels resultats de l'examen mèdic.

Em vaig emportar una decepció però confiava en Déu, en la meva xicota i en sant Josepmaria, i seguia resant. Al final, la setmana passada, es van obrar dos "miracles". Els metges em van comunicar que s'estan produint en mi anticossos, així que la meva condició mèdica va millorant. A

més, em van acceptar al banc. Aquest és un moment fenomenal en la meua vida!

Voldria agrair sincerament a sant Josepmaria que m'hagi fet veure la importància de l'oració, i que m'hagi donat l'esperança una altra vegada. Gràcies, Senyor Déu meu, per haver-me fet conèixer el teu servent fidel sant Josepmaria, que ha estat instrument perquè jo rebí com a do la fe catòlica, i també per aquest favor concret atorgat per mitjà de sant Josepmaria.

X. C. (Xhina)

EN SITUACIONS DIFÍCILS

Una familiar molt pròxima, va patir problemes des de molt jove. Es va casar, va tenir una filla, es va separar, va tenir diverses parelles, totes amb problemes, es va deixar portar per la beguda, no durava en cap treball... Resant a sant Josepmaria per ella, he vist que ha anat millorant primer ella i després la seva situació i relació amb els altres.

Quan estava millor, li vaig donar l'estampa de sant Josepmaria. Ha anat trobant pau interior i

s'ha tornat a trobar amb Déu. També la va ajudar una còpia de la novena del treball de sant Josepmaria que li vaig donar.

Ara està més centrada i està més pendent de la seva filla.

És un veritable miracle en el qual crec que hi té molt a veure la intercessió de sant Josepmaria.

M. S. A. (Espanya)